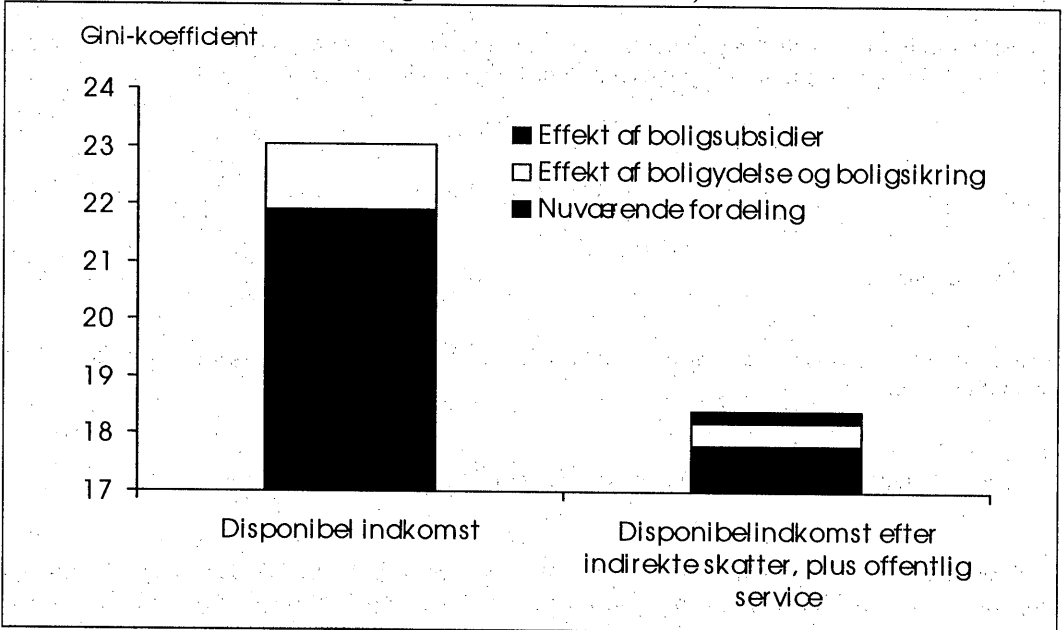

Effekterne af huslejereguleringen på indkomstforskellene kan ej heller opgøres, fordi der ikke findes data som kombinerer personer og deres indkomster med oplysninger om huslejeregulering vedr. det enkelte lejemål.

De omfordelende virkninger af boligstøtten er betydelige, således reduceres forskellene i de disponible indkomster med 5 pct. – eller med godt et point –, når boligstøtte medtages i indkomstopgørelsen, jf. figur 1.

Figur 1 Boligsubsidierne betydning for indkomstforskellene, 1997

Kilde: Finansredegørelse 2000 samt egne beregninger

De generelle boligsubsidier – støtte til byfornyelse til privatudlejning, støtte til andelsboliger opført efter 1981, støtte til almene lejligheder, samt skattesubsidier forbundet med andelslejligheds fritagelse for lejeværdibeskatning¹ – påvirker fordelingen af de samlede forbrugsmuligheder, og fordelingsvirkningerne måles derfor i forhold til disponibel indkomst fratrukket indirekte skatter og tillagt værdien af den offentlige service. Boligstøtten reducerer forskellene i forbrugsmuligheder med 2,2 pct. og de generelle subsidier reducerer forskellene med yderligere 1 pct. Forskellene i forbrugsmuligheder reduceres altså med i alt godt 3 pct., svarende til ca. 0,6 point.

Huslejereguleringen påvirker familiernes forbrugsmuligheder igennem lavere huslejepriser, samt lavere kvalitet og bolig udbud. Fordelingseffekterne heraf kan ikke opgøres direkte.

For boligejere kan der ligeledes foregå en subsidiering, såfremt den lejeværdi der beskattes er ansat lavere end den reelle værdi af at bo i boligen. Dette gør sig blandt andet gældende for pensionister der beskattes med en lavere lejeværdisats/ejendomsværdisats. Dermed subsidieres pensionister i ejerbolig samlet set med ca. 755 mill. kr. (2000)². Fordelingsvirkningerne heraf indgår ikke i figur 1.

¹ Fritagelse for lejeværdi er af tekniske grunde beregnet som et subsidie.

² Skatter og afgifter – en statistisk belysning, Skatteministeriet.